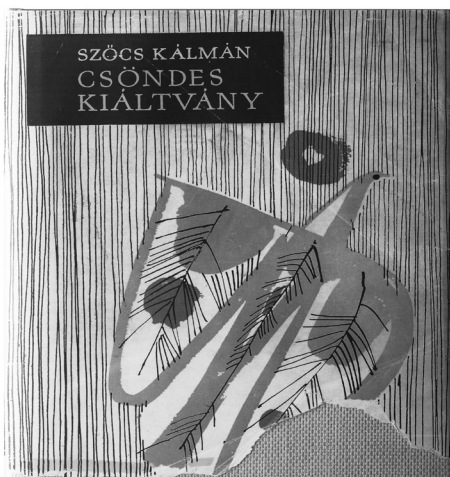

KORTÁRS OLVASATOK

Szöcs Kálmán: *Csöndes kiáltvány*,
Ifjúsági Könyvkiadó, Bukarest, 1967.

„Mint minden világ, Szöcs Kálmán verseinek világa is ellentmondásos. Többszörösen. Ez csak természetes. A világ mindig ellentmondásos volt, s alighanem lesz is; kell hát az Ariadné-fonal: ezt keresi ki-ki a maga módján. S a maga módján előbb-utóbb megleli. A maga módján, mondom, azaz: a lehető legkisebb megalkuvással. Mert végső soron erre törekszünk mindannyian, nem? [...] Rossz volna hát a kötet? Nos, nem olyan rossz, mint amilyen jó lehetne. Szöcs Kálmánt, mint említettem, bizonytalaná teszik saját világának s a nagyvilágnak ellentmondásai. Ez az, ami zavar e versek egy részében. S azért zavar, mert – itt van a kutya elásva – Szöcs Kálmán saját költői eszközeinek világában is bizonytalanul mozog. Úgy is mondhatnám, nagyképpen: még nem talált magára. Rajtakapom, többször is, hogy összetéveszti a költészetet a költői pózzal. Vagy nincs önkritikája? Nem tudom, nem ismerem annyira.”

SZILÁGYI Domokos, *A költő közérzete*, Igaz Szó 1968/6., 943.